

DJURGÅRDAREN

N:o 6. 1918.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
 Redaktör: *A. LINDGREN, Kungsgatan 70.*
 Rikstelefon 226 10. — Stockholmstelefon 104 20.

10:de årgången.

Från "kombineringsdilletts" tidevarv.

Ett par bilder från Alliansens bästa match i år.

KNATA
 skjuter Alliansens utjämnande mål.

SOPHUS HANSEN,
 danske målvakten, på luftmanöver.

F O T B O L L.

Alliansens kombineringsdille.

Mången har säkert tagit sig en funderare över det sätt, varpå Djurgården och A. I. K. hittills i år låtit sina representationsspelare framträda. Sammanlagt hava tvillingklubbarna — favoriterna par preference — visat sig fyra gånger för stockholmshpubliken (A. I. K. en (1) gång!), som i stället hugnats med en massa matcher av kombinerade lag, både möjliga och omöjliga, mest omöjliga. Här ha spelat Stockholm—Göteborg, Stockholm—Uppland, Stockholm—Danmark (2 ggr), Sverige—Danmark, Sverige—Norge, Alliansen—Söder och gud vet allt vad kombinationerna hetat. Och för det mesta har det gått på tok för de kristna. Både här hemma och då de vågat sig utanför stadens eller landets gränser. Stockholm fick smörj av Göteborg. Publiken resignerade. Stockholm fick stryk i Köpenhamn. Folket besviket. Stockholm fick generalstryk i Köpenhamn. Folket grät. Köpenhamn skickade ett lag hit upp. 0—3 för Stockholm. Folket stortjöt. Och kastade sten. På domaren. Svarta fåret. En överraskande framgång såsom Allsvenskt lag —Köpenhamn (K. B. med 4 reserver) oavgjort eller Alliansen—Uppland knapp stockholmsseger (tack vare resp. målvakter) åstadkom nästan samma glädje, som då Stockholm för ett par år sedan — »men det är länge sedan de», som Rolf sjunger — triumferande över U. S. A. (3—0) och Danmark (4—0).

Tidens tecken äro dåliga. Resultaten ännu sämre. Stockholm är på dekis. Men går på i ullstrumporna. Och kombinerar. Djurgården och A. I. K. få vila sig. De behöva inte samträna. Köping och Ragge, Thodde och Bruno få slita i kombinerade matcher och olika omgivning vecka efter vecka. Medan Englund och Backlund, Kindlund (inga spelare på —lund äro något med!) och Knutte Nilsson få spela en match i månaden. Ungefär. Kombineringsdillet grasserar. Tack för det ordet, red. Tegnér! Och tillåt mig instämma i slutklämmen i Eder mycket tankvärda »Horisont» av 31 maj:

»Front mot kombineringsdillet!» måste bli den närmaste tidens lösen för de båda stora tvillingklubbarna. De måste besinna sitt ansvar inför sin stora och hängivna publik, inför sina traditioner och uppgifter — och inför sina spelare!»

Alliansens säsong hittills ter sig sålunda:

v. Komb. Köpenhamns lag 0—2.

Köpenhamn den 9 maj.

Härligt väder. 12,000 åskådare. Vestergaard domare. Spelare:

Alliansen: Rudén; Malm, Sundberg; Ekberg, Gustafsson, Hemming; Bergström, Gunnarsson, Ekroth, Söderberg, Linder.

Köpenhamn: Sophus Hansen; V. Jörgensen. E. Jensen; M. Hansen, E. Nielsen, Svend Knudsen; R. Jensen, Jörgensen, S. Nielsen, C. Hansen, O. Larsen.

Huvudintrycket av första halvtid blev att danskarna hade de ojämförligt flesta och farligaste anfallen. Tack vare den snabbfotade och finurlige v.-y. Otto Lar-

sen kunde danskarna gång på gång hota det svenska målet, men som dels Krölleben & C:o icke voro i vanligt humör och dels Rudén spelade storartat hölls ställningen 0—0 i det längsta. Svenskarnas motanfall voro åtskilligt fumliga, endast Ekroth uträttade något nämnvärt, men efter hand hemföll han åt sin gamla synd tricsmakeri. Pausen ingick utan att danskarna av egen kraft lyckats taga ledningen. Att målresultatet stod 1—0 till deras fördel kunna de mest tacka Hemming för, som mot slutet satte en centring av Knudsen i nät.

Danskarna voro också herrar på täppan under drygt 2/3 av andra halvtid. Det dröjde emellertid ca 20 minuter, innan de nått något synligt resultat av sin pressning. Det var denna gång Carl Hansen, som med huvudet touchade in en centring från Otto Larsen. 2—0 alltså och därvid blev det. Trots ytterligare danska chanser och en märkbar svensk pressning mot slutet.

Av Alliansens spelare gjorde Rudén, Malm, Köping och Ekroth det mesta och bästa arbetet. Danska pressen berömmar desslikes Söderberg (»bäste svenske forward») och Hemming.

En dunderskräll i Köpenhamn.

Köpenhamn den 12 maj.

Fortfarande vackert väder fast med en något besvärande vind. Ett par tusen människor mera än på torsdagen och Vestergaard ånyo vid pipan. Spelare:

Alliansen: Rudén; Malm, Hemming; Lindström, Wicksell, Ekberg; Bergström, Gustafsson, Svedberg, Söderberg, Linder.

Köpenhamn: Sophus Hansen; V. Jörgensen, Moltke; Aaby, Tarp, Scharff; R. Jensen, C. Hansen, S. Nielsen, Jörgensen, O. Larsen.

Stockholm, som vunnit lottdragningen, spelade med solen i ryggen och pressade något under första kvarten. Det såg ut, som om det skulle bli revanche för torsdagens nederlag. Knata, Köping och Svedberg turades om att skjuta men antingen bredvid eller ock i händerna på Sophus. Då kvarten var tilländalupen sköt Sophus Krölleben också men varken bredvid eller i händerna på Rudén. Utan strax innanför högra målstolpen. 1—0. Katastrofen var påbörjad. Stockholm försökte giva svar på tal men förgäves. Rune sköt och Max sköt, men Sophus stod i målet. I 32:dra minuten var det Carl Hansens — den lille Skomageren — tur och han sköt i mål. Lindström blev arg och försökte från 30 meters håll att överrumpla Sophus, vilket denne endast hade roligt åt. Bollen kom naturligtvis hastigt och lustigt ut på planen igen. Och hur det var, så fick Otto Larsen tag i kulan och skickade över den åt höger, varifrån en ny centring följde. Och den klämde Thodde i mål. 3—0. stod det i pausen.

Stockholm började även andra halvtid med en del anfall och skott. Köpings första kula kom märkvärdigt nog just i linje med Sophus' placering och Ekberg skickade därpå i väg bollen för att känna efter hur pass stabila träribbor det finns i Danmark. Den saken kände Carl Hansen till sedan gammalt, så när han efter 8 min. fick bollen från v.-y. siktade han en aning lägre. Fullträff. 4—0. Krölleben försökte göra om manövern, men

Rudén fick ett par fingrar med i maten och tippade bollen över. Hörnan klarades. Men herrn med de krokiga benen kom åter. Och nickade in en centring från Jensen. Danskarna blevo värre och värre. Skomageren sköt en hörna i mål och minuten därpå var Krölleben framme med huvudet igen. Mål igen, 7—0. Åttonde målet gjorde Köping. Och för en gång skull var det i Sophus målbur, som bollen denna gång hamnade. Hur det gick till fick publiken aldrig lång stund att besinna, ty Krölleben tog vara på minuterna och slängde fram skallen för en av Jensens centringar. Bollen gick in förstås. Sabla gott huvud den karlen har! Katastrofen var fullbordad. 8—1.

Så underlägsna, som målsiffran angiver, voro stockholmarna inte. Rudén led av en ryggskada men spelade i alla fall mycket gott. Thodde jobbade storartat och hjälpte upp mycket för Hemming, som ej var i bästa form. Ragge Wicksell, som rest hela natten, var ej i vanligt slag och låg nog under för både Ekberg och Lindström. Köping var bäste forward. Kedjan spelade f. ö. ganska acceptabelt med undantag för Svedberg.

Knappt oavgjort mot »Söder»!

Stadion den 22 maj.

Syftet med denna tillställning var svårt att förstå. Det fanns folk, som påstod att den gällde uttagning av spelare till federationslaget mot Norge söndagen därpå, men för ledningens skull hoppas vi att någon hänsyn ej togs till prestationerna denna afton. Man får slå i historian både fram och tillbaka för att finna något mera slött och ointressant. Särskilt gäller detta Alliansen, vars spelare på ett undantag när — Lindström — promenerade omkring i en takt, som närmast påminde om en kapplöpning mellan sniglar på en nytjärad plank. Och dock var laget detsamma som i första Köpenhamnsmatchen med undantag av Köping, vilken ersatts av Lindström.

»Söder» — namnet är oegentligt, då förutom Hammarbyter och Johanneshofvare ej mindre än fem Västermalmare voro med i laget — låg däremot i allt vad tygen höllo, men med den ringa teknik, som fanns, gick det naturligtvis ej att överlista sådana herrar som Thodde och Rudén. Det var sant, i halvlekens sista minut slängde Birger Carlsson — bäste man på plan — in en boll och med 1—0 ledde »Söder» både länge och väl, tills Ekroth sent omsider räddade de sina från ett komprometterande nederlag. Almkvist borde dock med litet större sinnesnärvaro ha fått ett ordentligt grepp på den bollen och då hade primaklubbarnas stolta sammanslutning stått där med både lång näsa och nesa. Föreställningen slutade 1—1. Kritik överflödig!

Rudén besegrade Uppland.

Stadion den 2 juni.

Lindström var i Köpenhamn och hjälpte danskarna att göra mål på Sveriges federationslag och Thodde, Ragge, Knata och Max voro även tillåtna, men Alliansens lag såg ändå nog starkt ut för att utan vidare sända Uppland in i evigheten. Tyckte man före matchen. Men då den var slut, tackade man gud (d. v. s. om man var stockholmare) för att icke Rudén också fått ledigt. Ty det var han, som vann matchen åt Alliansen. Han och en annan Djurgårdare. Andersson. Bördig från konungariket Skåne. Som stod målvakt på andra sidan. Och släppte in lätta skott från Ekroth och Gun-

narsson. Medan Rudén tog omöjliga d:o från upplänningarna. Andersson från Skåne lämnade 3 bollar passage. Rudén stod i vägen för c:a 103 och släppte in 1. Tack, Andersson! Och tack, Rudén!

Alliansens lag: Rudén; Melcher Johansson, Kindlund; Sundberg, Gustafsson, Hemming; Bergström, Gunnarsson, Englund, Ekroth, Ledin.

Mera stryk av Köpenhamn.

Stadion den 7 juni.

Det var A. I. K., som stod för rusthållningen, då den första stöten skulle tagas av danskarna vid deras kontravisit i Stockholm. Regel alltså: A. I. K:are i majoritet. Vänsterbackar växa inte på träd i Stockholm, varför Borås-Larsson hämtats upp för att hjälpa till på den kanten. Köping och Linder hade också anlitats.

Det förstärkta A. I. K.-laget spelade charmant, men nu liksom i matchen mot Uppland fällde målvakterna utslaget. Hillerström var nämligen mer än lovligt klen och hade mer än 75 proc. skuld i danskarnas trenne mål. Medan å andra sidan Sophus Hansen stod mellan stolparna. Och då förstår man. Resultatet 3—0 för Danmark var så orättvist man gärna kan begära. Men vem lyckas kuva ett oblitligt öde? Eller Sophus Hansen?

Den största framgången hittills — 1—1 mot Köpenhamn.

Stadion den 9 juni.

Revanchematchen två dagar efter nyssnämnda sista motgång fick Djurgården i uppdrag att försöka klara av. Elvan byggdes alltså med Djurgårdslaget till stomme. Ragge Wicksell var justerad och kunde ej deltaga, varför Köping fick sköta c.-hb.-platsen, medan Sundberg från A. I. K. fick rycka in till höger om honom. En välbetänkt åtgärd mot den snabbe och fruktade Otto Larsen. Dessutom assisterade Malm och Ekroth.

Alliansen spelade nu liksom på fredagen mycket gott och stod fullkomligt i nivå med sina gäster. Men även denna gång såg det ut, som om lyckan vänt stockholmarna ryggen, ty efter första halvtids slut ledde danskarna med 1—0, sedan Skomageren varit framme och nättat efter en miss av Melcher. Stockholm pressade emellertid av alla krafter i andra halvtid och efter 25 min. kunde Knata skjuta en av Max' centringar direkt, hårt och elegant förbi den omöjliga Sophus. Det hejades en hel del uppe i Stadion minuterna efter denna bedrift.

Det förstärkta Djurgårdslaget spelade allt igenom utmärkt. Skall någon nämnas före de övriga, så är det Köping, vilken presterade ett centerhalvbacksspel, som stod fullt på höjdpunkten med vad Wicksell kan åstadkomma under sina bästa dagar.

Ett knappt nederlag mot »Sveriges starkaste» kombination.

Ullervi den 16 juni.

Alliansen mötte med följande mycket respektingivande elva: Rudén; Malm, Wicksell; Lindström, Gustafsson, Sundberg; Gotte Johansson, Söderberg, Svedberg, Ekroth och Linder.

Men det kombinerade Göteborgslaget var av ändå fruktansvärdare utseende: Zander; Lund, Svensson; Friberg, Törnkvist, Almén; Magnusson, Schylander, Börjeson, Hjelm och Appelgren.

6,500 personer bevittnade striden och Vestergaard dömde.

Göteborg tog från första början till offensiven och Stockholm fick just inte mycket att säga till om. I anfall åtminstone. Försvaret hade så många fler tillfällen att briljera och särskilt Rudén sattes på hårt prov. Som han bestod som en hel karl. I 20 minuter till att börja med. Då kom kapitulationen för ett hårt skott av Almén efter hörna. Rudén sände avundsjuka blickar bort mot Zander, som hade fullständig sabbatsfrid i sitt mål. D. v. s. de få sekunder han (Rudén) hade tid härmed. För det mesta var han strängt engagerad. Av hela Göteborgskedjan. Som trummade på friskt men hade en olycklig dag.

Andra halvtid fick Alliansen vara med litet mera och åstadkom t. o. m. så fina saker som en hörna — den enda under matchen (Göteborg hade visst 10 st.) — och ett skott av Gotte i maggropen på Zander. Men i stort sett voro Göteborgarna herrar på täppan även nu. Fastän turen och Rudén frälsade stockholmsmålet. Matchen slutade med en knapp göteborgsseger: 1—0.

Alliansens bästa män i detta sista (?) nederlag voro: Rudén, Malm, Köping och Gotte. Ekroth var också bra periodvis men slöade för det mesta enl. gammal vana.

Mr X.

ETT FULT TILLTAG

gjorde sig de medlemmar, fotbollspelare, saker till, som vid Svenska Fotbollveckan antecknade sig till deltagande i defileringen å öppningsdagen men ej ställde upp. Vinsten för dem blev ju en fribiljett, men för Djurgården skäll i Idrottsbladet. Hoppas till en annan gång något dylikt inte upprepas.

Styrelseledamot.

De medlemmar som icke före den 1 oktober d. å. till kassören inbetalt resterande årsavgifter komma att i enlighet med stadgarna strykas.

Styrelsen.

OBSERVERA!

På förekommen anledning meddelas, att medlemmar, som önska inträde till föreningens lokal i Stadion måste uppvisa årskort för 1918 hos grindvakten.

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

ALLM. IDROTT.

Terränglöpningar.

Tävlingen om Linnéahornet.

I. F. Linnéa avhöll söndagen den 7 april terränglöpning ute vid Aspudden om sitt vandringspris för 10-mannalag, det s. k. Linnéahornet. Banan sträckte sig från föreningens idrottsplats ut genom en c:a 3,000 mtr lång och rätt så bekväm terräng, vilken de tävlande hade att passera tvenne varv.

Djurgården hade skickat ut ett lag, som emellertid sprack, så att endast 9 man gingo i mål. Då den arrangerande föreningen trots flera hövl. förfrågningar från Djurgårdarens red. icke kommit sig för att meddela de deltagande Djurgårdslöparnas placeringar, se vi oss tyvärr icke i stånd här återgiva andra resultat, än de som tidigare upptagits i de allmänna idrottstidningarna. Enligt dessa blev utgången följande:

1. E. Lundström, Fredrikshof, 24.44,8 min.; 2. C. Lindqvist, d:o, 24.55,2; 3. K. Mannheim, Djursholms-Kamr., 25,01; 7. E. Hellgren, Djurgården, 25,32; 12. H. Eriksson, d:o, 26,05.

Lagtävlingen: 1. Fredrikshofs I. F. 110 poäng; 2. I. K. Göta 195 poäng; 3. Nordiska Kompaniet 507 p.

Distriktsmästerskapet i terräng

anordnades söndagen den 21 april av Sundbybergs I. K. med start och mål vid Östermalms idrottsplats, varifrån en c:a 4,000 meters sumpig och backig bana skulle löpas två varv av klass I och ett varv av klass II.

Linderholm och Lundström från Hovet ledde så gott som hela första varvet och höllo även ihop i tåten under det andra och hade på sistone en het uppgörelse, som ändade med en knapp seger för den förre. Hellgren, som passerade första omgången som sjunde man, ryckte mot slutet upp på sjätte plats.

Klass II vanns ledigt av Falk, Göta. Här startade även några Djurgårdare, av vilka H. Eriksson gick in som åttonde man.

Resultaten blevo:

Klass I: 1. G. Linderholm, Fredrikshof, 34.21,5 min.; 2. E. Lundström, d:o, samma tid; 3. K. Mannheim, Djursholms-Kamr. 34,40; 6. E. Hellgren, Djurgården, 35.48,5.

Lagpris: 1. Fredrikshof 14 poäng.

Klass II: 1. R. Falk, Göta, 17,37; 2. A. Lindbom, d:o, 17.46,3; 3. E. Lidman, Rimbo, 17.52,1; 8. H. Eriksson, Djurgården, 18.31,3; 33. G. Hagman, d:o; 39. N. Nilsson, d:o.

Lagpris: 1. Göta 20 poäng; 2. Rimbo I. F. 33 p.; 3. Älvsjö A. I. K. 70 p.

Sleipners terräng,

den traditionella generalmönstringen av allt vad Sverige äger av terränglöpare gick av stapeln söndagen den 28 april. Arrangör: Södermalms I. K. Start och mål i Stadion och löptes härifrån en bana genom de gamla väl-

kända trakterna kring Fiskartorpet o. s. v., som enligt uppgift skulle vara 4,000 meter lång. De uppnådda tiderna peka emellertid på att nämnda mått var mer än drygt tilltaget.

Djurgården hade representanter med uti de båda högsta klasserna. Hellgren låg endast på nionde plats, då klass I passerade Stadion efter första terrängvarvet, men avancerade sedan upp tvenne pinnhål. Insjö-Andersson vann rätt ledigt med Linderholm och Alm närmast.

I klass II hembars segern av Usky, Råsunda. Djurgårdaren Eriksson gjorde ett gott lopp och slutade på 4:e plats. Genom tre andra något mera blygsamt placerade Djurgårdare gick 3:e lagpriset till D. I. F.

Resultat:

Klass I: 1. Hj. Andersson, Falun, 40.22,4 min.; 2. Linderholm, Fredrikshof, 40.35,6; 3. Alm, Göta, 40.59,2; 7. E. Hellgren, Djurgården, 42.05,1; 24. B. Olsson, d:o, 46.01,8.

Lagpris: 1. Fredrikshof 25 poäng.

Klass II: 1. W. Usky, Råsunda, 43.19,7; 2. G. Grüner, Fredrikshof, 43.28,9; 3. I. Thörnberg, Djursholm, 43.37,1; 4. H. Eriksson, Djurgården, 44.20,8; 19. E. Hagman, d:o, 47.06,9; 24. J. Jonsson, d:o, 48.01,2; 25. N. Nilsson, d:o, 48.05,4.

Lagpris: 1. Torshaugs I. F., Kristiania, 32 poäng; 2. Råsunda 46 p.; 3. Djurgården 72 p.

Svenska mästerskapet

var i år förlagt till Södertelje och gick av stapeln söndagen den 5 maj. »Insjön», Linderholm och Alm besatte även här de tre första platserna. Hellgren hamnade litet längre ned på prislistan än vanligt och Eriksson, som även startade för D. I. F. höll sig inte långt efter Knatten.

Resultaten blevo:

1. Hj. Andersson, 32.41,2 min.; 2. Linderholm, 32,42; 3. Alm, 33,01; 12. Hellgren, 34,27; 15. Eriksson, 34,53.

Lagtävlingen: 1. Göta 25 poäng; 2. Fredrikshof 32 poäng.

Terränglöpning i Västerås.

Västerås Sportklubb hade till Kristi himmelsfärdsdag den 9 maj inbjudit till tävlan om sitt vandringspris för 4-mannalag, vilket Djurgården vunnit 1916 och 1917. Djurgården hade därför naturligtvis skickat upp en kvartett för att för tredje och sista gången hämta hem priset ifråga, men då det visade sig att ingen konkurrent mötte måste tävlingen om vandringspriset annulleras.

Mannheim vann loppet med Djurgårdslaget i kö efter sig.

Resultat:

1. K. Mannheim, Djursholm, 26.26,3 min.; 2. A. Berglund 26.49,6; 3. E. Hellgren 26.58,5; 4. H. Eriksson 27.53,5; 5. B. Olsson 28.06,7. De 4 sistnämnda från D. I. F.

En schackavdelning inom Djurgården!

På årsmötet uttalade sig en herr A. Andersson för bildandet av en schackavdelning inom D. I. F., ett förslag som kan vara väl värt att taga i närmare övervägande. Vi veta ju, huru inom t. ex. Hellas, Göta och Sirius dylika kottierier uppstått, vilka verkat som en synnerligen god förströelse för de medlemmar, som anslutit sig till samma. Varför skulle icke något liknande kunna åstadkommas inom D. I. F. med dess närmare 1,000 medlemmar? Jo, helt säkert med största lätthet!

Ett nyligen utfört vackert... hm... drag av Stockholms Schackförbund bör också verka sporrande på D. I. F:s schackspelare att realisera denna idé. Förbundet ifråga har nämligen låtit uppställa ett charmant vandringspris, att årligen tävlas om mellan

Stockholms idrottsföreningar. Vi äro f. ö. i tillfälle här återgiva en avbildning av den vackra silverkannan, som är komponerad av hovjuvelerare K. Anderson, och om vilken första tävlingen kommer att äga rum under oktober månad i år. Med litet god vilja skulle D. I. F. till denna tävling kunna bli representerad av ett lag med mycket stora möjligheter att framgångsrikt kunna upptaga kampen mot de övriga klubbarna. Enligt vad som är red. bekant, äga vi inom föreningen åtminstone fyra verkligt goda spelare, hrr A. Andersson, Gösta Johansson, Edvard Nordberg och Rudolf Wählin och dessutom är det ju inte omöjligt att en eller annan bland de övriga medlemmarne bära på några slumrande Capablanca- eller Lasker-talanger. Så nog kan D. I. F:s lag bli representativt!

Det är sålunda endast att sätta igång med ett schackgäng. Alla för spelet intresserade Djurgårdare böra gö-

Lördagar **STUVAR**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVADELNINGEN
SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

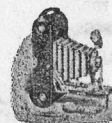

Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos

R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62

Nerliens

Regeringsgatan 31

ra sin insats efter bästa förmåga. Om Du, som läser dessa rader, önskar ett träningsparti eller några närmare upplysningar, så sätt Dig i förbindelse med hr A. Andersson, S:t Erikshuset, Värtan, Rikstel. Östern. 14 38. Bliv inte ängslig inför tanken, att det är den där otäckte starke Andersson, som hoppar ikring uppe i Stadion om kvällarna med ett par tjocka läderkuddar på händerna och plockar ut framtänder, målar om ögon och skapar om omisständigt folks näsprofiler. Det är inte den Andersson. Den, som det här är fråga om, gör Dig schack och matt på ett betydligt fredligare sätt.

Mr X.

ALLERLEI.

Förlovade: Emil Ericson (bandyspelaren) och Elvira Ericson. Grattis!

Hedersmärken tilldelades vid prisutdelningen å Gillet den 8 juni följande medlemmar: Sten Söderberg, Pelle Mattsson, Menotte Jakobsson, Gunnar Johansson och Axel Isaksson.

Olyckskrönikan för året måste tyvärr utökas med ännu några namn.

Under reservlagsturnén i Norrland inträffade redan i första matchen i Kramfors att C-lagets duktige målvakt, Harald Bergvall, fick högra underarmen avbruten och härigenom antagligen ej kan spela mer i år.

Eric Ahlström tycks vara en olycksfågel. Knappt återställd från sitt i förra numret omnämnda nyckelbensbrott, råkade han under B-lagets match mot Traneberg för ett par veckor sedan ådraga sig en svårare utgjutning i ena benet, så att han nu troligen definitivt fått lägga upp för säsongen.

Den utmärkte skidåkaren Menotte Jakobsson, som bekant målare till professionen, föll för någon tid sedan ned från Tranebergs läktaretak, då han var sysselsatt med att tjära detsamma. I fallet — från c:a 8 meters höjd — ådrog han sig rätt allvarsamma skador och måste tills vidare vårdas å sjukhus.

Djurgårdens allt i allo Lill-Einar får inrangeras som nr 4 på dagens lista. Einar deltog för tränings skull i B-lagets match mot Reymersholm för någon vecka sedan och fick härunder ett par reffen knäckta, varigenom också han får vila för någon tid. Men till finalen...!

Anmälningar till tävlingar i allm. idrott mottagas av C. Svanberg, A. T. »Herzogs» före kl. 5 e. m. Anmälningar torde inlämnas senast 2 dagar före resp. anmälningstids utgång.

Juniorer, födda 1902 eller senare, anmodas att träna skarpt i fotboll, då nästa års juniorlag kommer att uppsättas redan i höst.

»Jn», Medlemsbladets sista redaktör, vilken hela året vistats på sitt landsställe nere i Kinnekulletrakten i och för rekreation, har givit livstecken ifrån sig. Han ber genom Djurgårdaren få framföra sina hjärtliga hälsningar till alla D. I. F:are och hoppas få tillfälle komma hit upp och bevittna »höstformen» och mästerskapssegrarna.

Brevsvar. »Medlem», som uppvaktat red. med en längre insändare med anledning av juniorlagets ojämn kamp mot A. I. K., får ursäkta, att det dröjt så länge med svaret. Eder inlaga, som ägde flera tänkvärda poänger, kan tyvärr av utrymmesskäl ej intagas. Vi kunna trösta »Medlem» med, att lagets ledare lovat något annat till nästa säsong. Klang- och jubelåret 1917 kommer då att uppleva en renässans!

Spelordning

för Stockholmsseriens höstsäsong 1918.

B-laget:

Aug. 25. v. Järla I. F.

C-laget:

Aug. 18. v. I. F. Svithiod.
Aug. 25. v. Råsunda I. S.
Sept. 8. Sundbybergs I. K.
Sept. 22. v. Västermalms I. F:s C-lag.
Okt. 6. v. Johanneshovs I. F:s B-lag.

D-laget:

Aug. 18. v. Norrmalms I. F:s B-lag.
Sept. 1. v. I. K. Tellus.
Sept. 15. v. Stockholms B. K:s C-lag.
Sept. 29. v. Älvsjö A. I. K.
Okt. 13. v. Idrotts- och Skytteklubben N. K.
Samtliga matcher spelas på Traneberg.

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

CECIL'S

Lunch, Five O'Clock Tea, Dinér & Souper.

Mlle Mouschkas Damorkester

— Telefoner: —

Allm. 8 19.

Riks 41 36.

Kalle Sundholms spalt.

Idrottsringen hade hos Svenska Idrottsförbundet anhållit om, att få anordna årets svenska mästerskapstävlingar i allmän idrott, därest dessa skulle förläggas till Stockholm. Ja, nog blevo de förlagda till Stockholm, men inte fick »Idrottsringen» bli arrangörer, utan föregående års, Trusten.

Motivet för avslag? Jo, att Idrottsringen inte skulle kunna gå i land med en så stor och krävande tävling. Officiellt. Privat lär dock en medlem av förbundet ha uttalat, att »varför skall en sådan tävling uppdragas åt Djurgården som gjort så litet för allmän idrott». Uunrar dock om inte Djurgården gjort lika mycket som dessa herrar som nu kommit upp i smöret, och kanske långt innan än dessa visste vad idrott var.

*

Ett fotbollslag från Djurgården har gästade Norrland och spelat 4 matcher, varav 3 vunnits. Således ett gott idrottsligt resultat, men vad det ekonomiska beträffar var det allt annat än lysande. Utgifter för färden hade av underhandlarna beräknats till omkring 2,000 kr., men gingo till — 3,500, varav Djurgården fick satsa 850 kr. 500 kr. var Fotbollförbundet nog hyggligt att bisträcka med, annars så... Till en annan gång få vi be om litet bättre beräkningar, ty även för Djurgården är denna summa rätt så stor. Men det är kanske inte så gott att släppa ut hungriga stockholmare dit där det finns bättre om mat.

*

Dansbanan å Tranebergs idrottspark borde litet mer uppmuntras av medlemmarna. Om ni inte vet det, så kan jag tala om att den nu är ombyggd, samt att det är tak på den, så man kan dansa där även när det regnar. Den är även mycket större nu, och är nog den finaste vi ha i Stockholm samt länder byggherren, »Snickarn», alias O. B. Hansson, till all heder. För att få medlemmarna att komma ut litet mer allmänt har styrelsen beslutat fri entré på torsdagarna för dem. Men då skall ni också ha betalt er avgift för i år, för annars så... Kassören träffas nog där ute om ni frågar efter honom, så ni behöver nog inte stå utanför.

*

Apropos Tranebergs idrottspark, så måtte inte många medlemmar ha reda på att den består inte endast av fotbollplan. Där är ett rätt så stort område dessutom. Jag tror inte det möter något hinder från styrelsens sida om ni taga barn och blomma, »mat och potatis», om ni så har (den potatisen som växer därute, låter ni vackert bli, för den är min och någras till), så tror jag nog ni kan hitta på en grön fläck där ni kan slå er ned. Tror nästan ni blir belåtna, så ni komma åter och det möter nog intet hinder, huvudsaken ni inte skräpar ner, utan »städar» efter er.

Kalle.

SPANSKA SJUKAN

får ej hindra Eder att inbetala årsavgiften för 1918.

Kassören träffas å Traneberg tisdagar och fredagar kl. 7,30—9 e. m.

DJURGÅRDAREN

utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:

10 öre pr mm. spalthöjd.
(Spaltbredd 100 mm.).
Marginalannons
10 Kr.

**Tågvirke - Flaggor - Block
Båtsmide - Fiskredskap
A. M. Bergqvists
Aktiebolag**

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filial: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

Vid behov af reparation ring upp

Svenska Skosulningsfabriken

Allm. Telef. 248 40 Riks Telef. 62 77
21 NORRLANDSGATAN 21

OBS! Galoscher lagas. OBS!
Förstklassigt arbete, som hemsändes på bestämmd utlovad tid.

DJURGÅRDAREN

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 · Drottninggatan 40
Hornsgatan 1

**K. Wållberg
Urmakeri- & Uraffär
Hantverkaregatan 84.
Filial: Neglinge.**

Välsorterat lager af Fickur, Väggar, Väckarur, Urkedjor, Opt. artiklar. — Reparationer utföras omsorgsfullt till moderata priser.

Medlemmar i idrottsföreningar erhålla 10 proc. rabatt.

**Helge Winbergs
Fyrverkerifabrik
SUNDBYBERG
(Etabl. år 1860)**

Leverantör till de flesta Idrottsföreningar och Folkparker i Sverige, anordnar till facila priser fyrverkerier och illuminationer, lämnar därvid sakkunniga biträden samt tillhandtagår med kostnads- och programförslag.

Riks tel. Sundby. 25. - Sthlms tel. Sundby. 1 68.

Ohoj Idrottsmän!

beställ Edra kläder hos
Skräddare O. L. LUNDHOLM

2 Barnhusgatan 2
(hörnet av Drottninggatan).

Allt arbete utföres bra och billigt.

PAUL U. BERGSTRÖMS A|B

Sveriges största specialaffär i

Beklädnads- och Ekiperingsbranschen

72—78 Drottninggatan och Kungsgatan 47.

Civil- och Uniforms-
SKRÄDDERI.

Fullständig HERR-
EKIPERING, SKODON,
RESEFFEKTER.

Billiga bestämda priser.

MAURITZ WIDFORSS H.A.B.

— Kungl. Hovleverantör. —

Klarabergsgatan 31, STOCKHOLM.

Filialer:

Drottninggatan 88 och Götgatan 11.

Fotbollar,
Bollskor,

Sportartiklar,
Fi skredskap,

Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,

Vapen och
Ammunition,

Tröjor,
Hoppställningar,
Tennis
m. m.

Fyrverkeri,
Kulörta lyktor.

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Annonsera

i

Djurgårdaren!

Tranebergs Danspaviljong

(Tranebergs Idrottspark)

DANS

varje

Lördag kl. 8—12 e. m.

Söndag kl. 7—11 e. m.

Onsdag kl. 8—11 e. m.

Torsdag kl. 8—11 e. m.

MUSIK "Tranebergskapellet" under ledning av

Helge Helving.

Servering av Kaffe & Läskedrycker m. m.

Af idrottsinspektören _____

Herr E. W. HJERTBERG

kontrollerade, godkända och med hans namnstämpel försedda

SPIKSKOR, BOLLSKOR, SPJUT,
DISKUS, SLÄGGOR & KASTVIKTER.

äro de bästa i marknaden säljas hos

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör

IDROTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan, Stockholm.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.

Gynna

våra

Annonsörer!